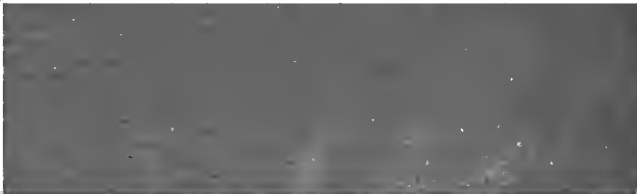

T.733.

சாத்தந்தையார் மகனார்
கண்ணன் சேந்தனார்

அருளிச்செய்த

திணைமொழி ஐம்பது.

மூலமும் பழைய உரையும்.

இஃது

இலக்கணவிலங்கு பரம்பரை,

சோமசுந்தரதேசிகரால்

பரிசோதிக்கப்பட்டு,

திருவாரூர் தமிழ்ச் சங்கத்தாரால்

வெளியிடப்பட்டது.

திருவாரூர்.

விக்கடோரியா அச்சுக்கட்டத்தில்

பதிப்பிக்கப்பெற்றது.

விலை அரை 2.]

1918.

மு க வு ரை

இளைமொழி லீம்பது என்னும் இச்சிறிய
நூல் பொருளி னுஞ் சுவையினும் மிக மலிந்ததென்று
ஆன்றாராற் பலவிடத்தும் பாராட்டப்பட்டதாயினும்,
தமிழகத்தில் இதுகாறும் புத்தகரூபமாக
வெளிவரா திருந்தது. அக்குறையை
நீக்கவேண்டும் என னும் பேராசையால்,
இலக்கணவிலக்க பரம்பரை சோமசுந்தர தேசிகர்
அவர்களது கிரகத்தில் பெரியோர்களால்
சேமித்து வைக்கப்பட்டிருந்த ஏட்டுப் புத்தகம்
ஒன்றை ஆதாரமாகக் கொண்டும், சென்னை

இராஜாங்கத்துக் கையெழுத்துப் புத்தக
சாலையிலிருந்த பிரதியின் நகல் ஒன்றை வருவித்தும்,
மணக்கால் ஸ்ரீமான் முத்துரெத்தின முதலியார்
அவர்கள் உதவிய பிரதி
கொண்டும் ஆராய்ச்சி செய்து இப்புத்தகம் வெளியிடலானும்.

இதனை வெளியிடுவதற்குப் பொருளுதவி
செய்த சங்க
போஷகர்களுள் ஒருவராகிய காவாலகுடி
ஸ்ரீமான் தி.சோமசுந்தர முதலியார்
அவர்களது தமிழ்பிரமானமும்
பேருபகாரமும் மிகவும் போற்றற்பாலது.

காரியதரிசிகள்.

நூன் முகம் :

நாலடிநான் மணியென்ன நச்சவரும் வெண்பாவின்
மேலடியி னுலேந்து திணையென்ன மேலிய நூற்
பாலடியிற் றிணைமொழியைப் பதுவாகும்
பண்பினதைக் காலடியில் யான்பணியும் கண்ணை

ரிசைத்தனரால். (க)

முருக்கைநீ ரிதழ்மடவார் முயக்கவின் பத்துரையி
னிருக்கைமொழி யிந்நூலை யிபையந்தபடி யெடுத்தெழுதித்
திருக்கையறு வித்தச்சிற் றிருத்தமுறப் பதித்தருளு
முருக்கையார் யாவரெனி னுரைக்குவலிவ்
வவனிக்கே. (உ) பூண்டமணி தொடைபுனைந்து
புனைந்துதனை வழிபடுவார் மாண்டதவப் பயனுணர்ந்து
மாமரைநா லந்தத்து
நீண்டபத முற்றவளிப்பா னிகரிலாத திருவாரு
ராண்டகவி யாசாகி யைந்திலக்க ணத்தொகுதி.

(஑)

கற்றுநவில் புகழ்முனிவன் கருணைவைத் தியநாதன்
பற்றுமிகு குலத்துதித்துப் பல்லுலகும்
புகழ்பெற்றோன் சற்றுமொரு தளர்ச்சியில்
தெனைநண்ப னுக்கொண்டோன்
சொற்றுதிகொள் சோமசுந் தரநாமத் துயவனே.

(ச)

சிறப்புப்பாயிரம்.

விருத்தம்.

செந்தமிழிற் பதினெண்கீழ்க் கணக்கதனு
ளொன்றாகித் திகழ்கின்ற
ஐந்திணைசேர் மொழியைம்ப துரையுடனே
பரிசோதித் தச்சிட்டான்

அந்தவிலக் கணவிளக்க வாசிரியன்
பரம்பரைசே ரறிஞன்சோம
சுந்தரதே சிகன்கமலைப் பதிவாசன்
தமிழ்ஞானந் துலங்கமாதோ.

அ. குமரசாமிப் பிள்ளை.

சுன்னுகம்.

கடவுள் திணை

சாத்தந்தையார் மக்களுர்
கண்ணன் சேந்தனார்

இயற்றிய

திணைமொழி ஐம்பத்து

மூலமும் உரையும்.

குறிஞ்சி.

1.
.....

.....
.....

* அந்நி அந்நி அந்நி அந்நி.

.....அண்டர்துடன் பெர்லின்ற வானனைவு
முயர்ந்த வெந் பனை! இசுவின்கண்.....வருகின்ற
சுதந்தளாதலான், எ-று. (க)

2.

கணமுகை கையெனக் காந்தள் கவின
மணமுகை யெண்ணி மந்திகொண் டாகிம்
விழன்மலை நாட வரவரிதாங்
கொல்லேலா-

புனமு மடங்கின காப்பு. †

செறிப்பறி வறீஇ வளைவு கடாயது.

(இ-ள்) திட்சிபையுடைய மொட்டுக்களைக்கையென்று
கருதும்படி கார்தள் கனமுகுபெற வரும்ப, அதன்
மணத்தையுடைய முகைகளென்று கருதி மந்தி கள்
கொண்டாடுகின்ற மிகுதியையுடைய மலைநாடனே! நீ
இங்கு வருத லரிதாங் கொல்லோ? புனங்களுந்
தினையரிப்பட்டுந் காவ. -லொழிந் தன—எ-று.

(உ)

* குறிப்பு—கிடைத்த இரண்டு பிரதிகளுள்ளும் “
எல்லைகாக்கின் றவருடைய பாணி ” என்று
எழுதப்பட்டிருக்கிறது.

† இதனை, நச்சினூர்க்கினியர் தினை விளைத்தமை கூறிச்செறிப்பறி
வறீஇ யதற்கு உதாரணங்காட்டுவர். (தொல்—கனவியல், நு, 114.)

2

தினைமொழி லீட்டினா

3. ஒங்க லிறுவரைமேற் கார்தள் கழிகவினப்
பாம்பென னோடி யுருமிடிப்பந்

கண்டிரங்கும்

பூங்குன்ற நாடென் புணர்ந்தவந்

நாட்போல்

வீங்கு நெகிழ்ந்த வளை. †

தலைமகன் சிறைப்புறந்தனாகத் தலைமகட்துதி

சொல்லுவாளாய்த்

தோழி சொல்லியது.

(இ-ள்) மலையினது பக்கமலைமேற் காந்தன் புதிதாக வழகுபெறுதலாலவற்
தின் முகைகளைப் பாம்பென்று கழுதிச்சென்றருழு விடித்தலானவற்றைப்
பிறர்கண்டி.ராங்குதின்ற பூங்குன்றநாடன் புணர்ந்த
வந்நாள்போலவா யிக் காலத்து நெகிழ்ந்து கழன்ற
வென்வளைகள். என்று. (ந)

4. ஏன லிடத்திட்ட வீர்மணிகொண்
டெல்லிடைக்

கானவர் மக்கள் கனலெனக்
கைகாய்த்தும்

வானுயர் வெற்பன் வருவான்கொ
லென்றோழி

மேனி பசப்புக் கெட. *

தலைமகனைத்தோழி இரவுக்தறி
நயப்பித்தது.

(இ-ள்) ஏனலிடத்திட்ட குளிர்தமணிகளைக்
கொண்டிசலின்கட் குறவர் மக்கள் தங்குளிர் நீங்கக்காயும்.
.....வெற்பளிங்கு வருவான் கொலோ?

என்னுடைய தேரழி மேனியிற் பசப்புக்கெட. எ-று.

(சு)

5. வினாகமழ் சாரல் வினாபுனங் தூப்பார்
வ்ரைபிடை வாரன்மி னைய—வுரைகடியர்
வில்லினர் வேலர் விரைசெல் லம்பினர்
கல்விடை வாழ்ந ரெமர்.

பிரிவின்ற தலைமகனைக் காவுன்மீதுதி சோல்லிச்
சேட்படுத்தது.

(இ ள்) வினாகமழா கின்ற சாரலின்கண்
வினாபுனங்காப்பார்கள். இம்மலையின்
கண் வரவேண்டா ஐயனே! கடுஞ்சொல்வினார்,
வினார்து செல்லு மம்பினர், மலையின் வாழ்வாராகிய வெமர்.
எ-று.

(ரு)

† இதனை, நச்சினூர்க்கினியர் இரவுக்குறி
நயந்துகூறியது என்ப தற்கு உதாரணங்காட்டுவர்.
(தொல்—களவியல், ரூ 111.)

* இதனை, தலைவன் வருவானென்றதற்கு
உதாரணங்காட்டுவர் நச்சி னூர்க்கினியர் (தொல்—களவியல்,
ரூ. 114)

6. யானே யுதலு மணிகளர் நீள்வரைக்
கானக வாழ்க்கைக் குறவர் மகளிரேம்
ஏனலு னேய வருதன்மற் றென்னைகொல்
காணினும் காய்வு ரெமர். *†

இதுவுமது.

(இ-ள்) யானேகளுமன்று திரியுமழகுமிக்க நீள்வரைக்கானத்து
வாழும்வாழ்ச்
கையினையுடைய குறவின்கண் நீ ரொழுவதாலென்ன பரிணுனது? நும்மை
காணினும் நீர்வந்திரென்று கேட்பினுநும்மை வெகுள்வரெமர். ~~ச. ஜ. (ஈ)~~

7. யாமுங் குழலு முழவு மியைந்தென
விழு மருவி விறன்மலை நன்னாட
மாழைமா னோக்கியு மாற்றா னிராவரி
னூரறி கௌவை தரும்.

இவகீதறி விலக்கி வரைவு கடாயது.

(இ-ள்) யாமுங் குழலு முழவுத் தம்முடன் பொருந்தி
யொலித்தாற் போல

வீழாநின்ற வருவியையுடைய
மிக்க.....:மான்போன்ற னோக்கினை யுடையாளு
மாற்றமாட்டாள். நீஇரவின்கண் வருதியாயினூராரும் பிறகு
மலரைத்தரு மென்றவாறு.

(எ)

8. வேங்கை ~~மூர~~ வெறிகமழ் சாரற்கண்
வாங்கமை மென்றோட் குறவர் மகளிரோஞ்
சோர்ந்து குருதி யொழுகமற் றிப்புனத்தே
போந்ததி லேய களிறு.

.....படை †

(இ-ள்) வேங்கை மலர்தலான் வெறி கமழாநின்ற

தண்ணிலம்பின்கண்ணே

வளைந்த மூங்கில் போன்ற மெல்லிய தோளையுடைய
குறவர் மகளிரோங்

பாங்கள். குருதிபாய்ந்தொழுக விவ்விடத்தின்கண் போந்ததில்லை னையனே
களிறு. எ-று. (அ)

† இதனை, அஞ்சி அச்சுறுத்தலின் கீழ்

தமலையஞ்சிக்கூறியது என்ப தற்கு

உதாரணங்காட்டுவர் நச்சினூர்க்கினியர். (தொல்—கனவியல்,

† துறை விளக்கவில்லை. இதனை,
தலைவனைப்போதமை யூட்டினது
என்பதற்கு உதாரணங்காட்டுவர் கச்சிதூர்த் திணியர் (கொல்களவியல், சூ 114)

4 துணைபொழி ப்ப்பது

9. திணியிறந் தீர்ந்து பெரும்பனைத்தோன்

விங்க

மணிமலை நாடன் வருவான்கொ றேழி
கணிநிறை வேற்றைக மலர்ந்துவண் டார்க்கு
மணிநிற மாலைப் பொழுது. †

தோழிதலைமகனை இரவுக்தறி

நயப்பித்தது.

(இ-ள்) தோயான் வந்த நிறத்தீர்ந்து பெரும்பனைத்தோன் பருப்ப வண்
கணிகாடன் வருவான் கொல்லோ, தோழி, கணியைப்போல காட்சொல்லு
நிறைவற்றைக மலர்ந்து வண்டுகள் ஒலியாநின்ற நீலமணிபோன்ற நிறத்
தினையுடைய மாலைப்பொழுதின்கண்? ஏ-று. (சூ)

10. பலவின் பழம்பெற்ற பைங்கட கடுவன்

நிலவென் றினைபயிறுங் கல்முழ வெற்பன்
புலவுங்கொ றேழி. புணர்வறிந் தன்னை
செலவுங் கடிந்தாள் புனத்து. *

இது தலைமகன் சிறைப்புறத்தானாகப் படைத்துமொழி
கிளவியால் தோழிவரைவு கடாயது.

(இ-ள்) பலாப்பழத்தினைப் பெற்றுப் பசுங்கண்ணினை யுடைய
ஞாங்கினுட் கடுவ னேடி யென்று தனக்கினையாகிய
மந்திரையையழைக்கும் பெற்றிய
கற்கன்குழந்த வெற்பன் கம்மை யூடுங்கொல்லோ, தோழி? நங்காதலரோடு
புணர்ந்த புணர்ச்சியையறிந்து புனத்துச்செல்லும் செலவினையுந் தவிர்ந்
தான் அன்னையாதலால். என்று.

(ய)

பாலை:

11. கழுநீர் மலர்க்கண்ணாய் கெளவையோ
நிற்கப்

பொருணீர்மை நினைத்துப் பொய்த்தார்
நங்காதல

ரழிநிற்க வாகி யாற்றெழுந்து தோன்றி
வழிநீ ரறுத்த சுரம். †

† இதனை, இத்துறைக்கே உதாரணங்காட்டுவர் ந-ரீ., (தொல்-கன வியல், கு. 111.)

* இதனை, மனைப்பட்டுக்கலங்கிச் சிதைந்தவழி
தோழிக்கு நினைத்தல் என்ற அநுமனற உயிர்த்தல் என்பதற்கு
உதாரணங்காட்டுவர் ந-ரீ. [தொல்-கனவியல், கு. 111.]

முல்பும் உரைபும்.

தலைமகள் து செலவுணர்ந்து வேண்டாத மனத்தளாய்த் தோழிக்குத்,
தலைமகள் சொல்லியது.

(இ-ள்) செங்கழுநீர் போன்ற கண்ணினையுடையாய்! அவர் பிரிந்ததால்
நிகழும் அவர் நிற்கப் பொருண்மேல் நீர்மையை யுடையதாய் நன்காதலர்
முன்சொல்லிய சொல்லைப்பொய்த்து நம்மைநீங்குவார் போனார்; அங்குள்
னார் அழியு நீர்மையவாகிப் பச்சையுறுதல் தனக்குத்தோன்றிப் போய வழி
யின்கண் நீரறுத்த சுரங்களின் கண்ணே, எ-று. (க)

12.

முரிபால் வாடி முரணழிந்து தோன்றி
யெரிபரந்த கான மியைபொருட்குப் பேரவீ
ரரிபரந்த வுண்கண்ணு ளாற்றாமை
தும்மிந்

தெரிவாயார் தேரு மிடத்து.

யான் பிரியத் தலைமகளாந்ருமோ நீ யறிவாயாகேன்ற
தலைமகந்தீது.

தோழி சொல்லியது.

(இ-ள்) முரிபறந்த பருக்கையினையுடையவாய் வலியழிந்து தோன்றி யெரி
பரந்த கானத்தின்கண் இயற்றும் பொருட் பொருட்செ செல்வீர் அரிபரந்த
வுண்டண்ணாள் ஆற்றுவென்னுந் திறத்தை தும்மைப்போல் பிறாறிகிற்பார்
யார் ஆராயுமிடத்து, எ-று. (உ)

13. ஒங்கு குருந்தோ டரும்பின்று பாங்கர்
மராஅ மலர்ந்தன தோன்றி விராஅய்க்
கலந்தனர் சென்றார் வலந்தசொ லெல்லாம்
பொலந்தொடஇ பொய்த்த குயில்.

பருவங்கண்டழிந்த தலைமகள் தோழிக்ருச்சொல்லியது.

(இ-ள்) ஒங்கிய குருந்தோடே கூட வரும்புகளையின்று பாங்கராய மராஅ
மாமும் வினங்கி மலர்ந்தன; புணர்ந்து விரவித்தலந்து
சென்ற நங்காதலர் .

வலந்த சொல்லெல்லாம் பழுதாக்கின குயில்கள்,
பொலந்தொட! எ-று. (ங)

14. புண்ணிப் பொறிமலரும் பூம்பொழி
லெல்லாஞ் செங்கட் குயிலக
வும்பொழுது கண்டும்

பொருணை யுளப்பத் துரந்தார்
தோழி

வருநதை பார்த்துமென் னெஞ்சு.

† கம்பி அகப்பொருள்—கு. 170. தஞ்சைவாணன்—கோவை 294
நோக்குக.

6. திணைமொழி மீட்டது

இந்நூலுமது.

(இ-ள்) புண்ணைகள் பொழிபீடில் மலரப் பூந்தண் பொழிக்க னெல்லாஞ்
செங்கட் குயில்கள் கூவுசென்ற போழ்து கண்டும் முன்பு பொருணைசையை,
யுடைய லுக்கந் தூர்ப்ப சம்மை நீங்கினர்; வருநதையைப் பாராதின்ற தென்
னெஞ்சு, ஈ-று. (சு)

15. சிறுபுன் புறவொடு சிற்றெழால் சேறு

நெறியரு நீள்கரத் தல்குவர்கொ ரோழி
முறியெழின் மேனி பசப்பவரு
னொழிந்தார்

பொருள்வேட்ட வேட்டை யவர்.

ஆற்றளையகீ

கவன்ற தோழிக் காற்றுவலென்பதுபட்சீ

சொல்லியது.

(இ-ள்) சிறியபுல்லிய புறவினோடு சிறிய புல்லுரு வெகுளும்
வழியரிய நீள் சாத்தின்கட் டங்குவர் கொல்லோ, தோழி!
தளிரினதழகு போன்றிருந்த வென்மேனி பசப்ப நம்
மேலுள்ள வருளினை யொழிந்து நின்றந்த பொரு ளினை
வெட்டவேட்கையை யுடையவர், எ-று.

(ஓ)

16. கருங்கான் மராஅ நுணுவோ டலர

விருஞ்சிறை வண்டினம் பாலை முரல

விரும்பிய முள்ளெயிற் றஞ்சொன் மடவரய்

விரும்புநாம் செல்லு மிடம்.

புணர்ந் துடன் போகிய தலைமகள் தலைமனை யாற்றுவித்துக்
கொண்டு சொல்லியது.

(இ-ள்) கருங்காலினை யுடைய

மராமரங்கள்

நுணுவோடு

மலர

விருஞ்சிறை

வண்டினங்கள்

பாலையென்னும் பண்ணைமுரல் விரும்பிய முன்னெயிற்
 றினை மழகிய சொல்லினைமுமுடைய மடவாய் ! நாம்
 செல்லும் வழியை விசும்புவாய். எ-று.
 (கா)

17. கல்லதர் வாயிற் கடுந்துடிகள் பம்பும்
 வில்லுமுது வாழ்நர் குறும்புள்ளும்
 போவர்கோ

லெள்வளை மென்றோ ணெகிழப்

பொருணசைஇ

நலகர் துறந்த நமா.

ஆற்றனென்ற தோழிகேது ஆற்றுவடுலன்பது
 படச்சொல்லியது.

மூலமும் உரையும். 7

(ஆ-ள்) கல்லையுடைய வழிமருங்கினுள்ள குறும்புகளின் வாயிருநு மச்
 சத்தைச் செய்யுந் துடிகணின் றியம்பும் வில்லுமுது வாழ்வார் குறும்பின்
 கண்ணுஞ் செல்வர் கொல்லோ? வினக்கும் வளைமென்றோள் மெலியும்படி
 பொருள்காதலா னம்மை நல்காது கீங்கிய நமர், எ-று. (எ)

18. கதிர்சுடக் கண்ணுடைந்து முத்தஞ் செரியும்
 வெதிர்பிணங்குஞ் சோலை வியங்காவஞ் செல்வார்க்
 கெதிர்வன் போலிதே பெல்வையோ கொன்னே.
 யுதிர்வன் போல வுள.

சேலவுக் துறிப்பறிந்த நிலைமக. ஞடல்படாது
 சோல்லியது.

(இ-ள்) வெயில் சுடுதலாற் கண்ணினந்து முத்தங்களைச் செரியாகின்ற
 வேய் பிணங்குஞ் சோலையையுடைய வகன்ற காணகத்துஞ் செல்வக்கருவி
 னுர்க்குடன்படுவன போன்றிருந்தன யில்லை; என்னிலங்கு வனையோ
 கொன்னே நிலத்தின்கட் சிந்துவன போன்றன. எ-று. (அ)

19. கலையொடு மானிரங்கு கல்லக ரத்த

நிலையஞ்சி நீள்கரத் தல்குவர்கொ றேழி

முலையொடு சோர்கின்ற பொன்வ ன்ண

மன்றே

வனையொடு சோருமென் றேழர்.

ஆற்றனென்ற தோழிக். ஆற்றுவலென்பது படத் சோல்லியது.

(இ-ள்) கலையொடுமானின் துன்புற்றிரங்கா நிற்கும் மலைவழிகளையுடைய
 களிறுகளிப்பெற்றி.....பச்சகரத்தின் கட்டங்குவர் கெல்லோ? தோழி!

முலையொடு சோர்கின்றன போன்ற வண்ணங்கள் அந்தோ!
வலையுடனே. தளர்ந்து சோர்கின்ற வென்றோள்தன், எ-று.
(சு)

20. ஏற்றிய வில்லி னெயினர்க் கடுஞ்சரம்
பாற்றினஞ் சேரப் படுகிழற் கண்டஞ்சிக்
கூற்றன வல்லில் விடலையோ டென்மக
ளாற்றுங்கொ லைய நடந்து.

மகட் போக்கிய நற்றும் கொல்லியது.

(து-ன்) நானேற்றிய வில்லினையுடைய வேடர் வாழும்
கடுஞ்சரத்தின் கட் பாற்றினஞ்சேரப் படுகின்ற நிழலைக்
கண்டஞ்சி என்மகன் கூற்றன்ன வல்

கி
நிலைமொழி யீம்பது

வில்லையுடைய விடலையுடனே சேன்றற்ற வல்லள்
கொல்லோ மெல்லிதாத் கடந்து; எ-று.

(ய)

முல்லை.

21. அஞ்சனக் காயா மலரக் குருகிலை
யொண்டொடி நல்லார் : ஆறுவல்

கவின் கொளத்

தண்கமழ் கோட றுடுப்பிலக் காதலர்
வந்தார். இகழ்கதின் றோள்.

தலைமகள் வரைவு மலிந்தது நோழி தலைமகட்துச்
சொல்லியது.

(இ-ள்) அஞ்சனம் போலக் காயாக்கண் மலரக்,
குருசிலைகள் ஒண்டொடி யுடைய நல்வார் முறுவல்போல
வழுகுகொள்ளக் குளிர்ந்த, கோடல்கள் துடுப் புப்போலப்
பூங்குலையை யீளுகிற்ப, நங்காதலர்வந்தார்;
நின்னுடைய தோள் கள் விளங்குவவாக, எ-று.
(3)

22. மென்முலைமே ளூர்ந்த பசலைமற்
றென்னுங்கொ

னன்னுதன் மாதரா யீதோ நமர்வருவர்
பன்னிற முல்லை யரும்பப் பருவஞ்செய்
தின்னிறங் கொண்டதிக் கார்.

நோழி பருவங்காட்டித்தலைமகளை
வற்புறுத்தியது.

(இ-ள்) நின்னுடைய மெல்லிய முலைமேலேயே பசுலைநிற மென்னுங் கொல்லோ! நன்னுதன் மாதராய் நமர் வருவர் பற்போன்றிருந்த நிறத்தை யுடைய முல்லைகள் தாம் பருவத்தைச்செய்து கண்டார்க் கினிய நிறத்தைக் கொண்டதெக்கார், ஏ-று. (உ)

23. சென்றார் வருவர் செறிதொடஇக் காரிஃதோ
வெஞ்சின வேந்தர் முரசினிடித் தூறித்
தண்கட னீத்தம் பருகித் தலைசிறந்
தின்றையி னுளை மிகும்.

இதுவுமது.

(இ-ள்) நம்மைப் பிரிந்த போயினார் வருவார். செறிதொடஇ! காலம் நமர்காலமாயிருந்தது. வெஞ்சின வேந்தர் முரசுபோலிடித்து முழங்கித்தண் கடல் வெள்ளத்தைப் பருகி மேன்மேற் சிறந்து இன்றையினுளை மிகுங் காண், ஏ-று. (ங)

முலையும் உரையும்.

24. செஞ்சுணங்கின் மென்முலையாய் சேர்பசுலை
தீரிஃதோ

வஞ்சினஞ் சொல்லி வலித்தார் வருகுறியால்
வெஞ்சினம் பொங்கி யிறத்தூர்திக் கார்வானந்

தண்பபயல் கான்ற புறவு.

இதுவுமது.

(இ-ள்) செஞ்சணங்கிணையுடைய மெல்லிய முலையாய்!
நின்னைச்சேர்ந்த

பசலை நீங்குவதாகச் சூளுறவாகிய சொத்தோச் சொல்லி நம்மை வற்புறுத்தி
னார். தாம் வருவதாகச் சொல்லிய குறியால், வெஞ்சினத்தாற் பெருங்கிழி
போல விடித்து முழங்கிக் கருத்தமுகில்கள் தண்பெயிலைப்
புறவின் கண்ணே யுகுத்தனவாதலால், காரிது—எ-று.

(சு)

25. கருவிய கார்மழை கால்கலந் தேந்த
வருகு மடமான் பிணையோடு கரு
முருவ முலையாய்நங் காதல நின்னை
வருவர் வலிக்கும் பொழுது.

இதுவுமது.

(இ-ள்) கருவியன்ற கரியமழை காற்றொடு
கலந்துயர்தலால், முன்

வெம்மையாலுருகும் மடமான்தா தம்பிணையோ கெளரின்றன. நிறத்தை
யுடைய முலையாய்! நக்காதலிப் பொழுதே வருவர். இக்காலம் நம்மைத்
தேற்றுவியா நின்றது—எ-று. (நீ)

26. இருங்கடன் மாந்திய வேர்கொ ளெழிவி
கருங்கொடி முல்லை கவின முழங்கிப்
பெரும்பெய குழப் பெயர்குறி செய்தார்
பொருந்த நமக்குறைத்த போழ்து.
இதுவுமது.

(இ-ள்) பெருங்கடலைப்பகுகிய அழகுக்கொண்ட முகில்
கருங்கொடி முல்லை களங்குபெறும்படி முழங்கிப்
பெரும்பெயல்லிழாவிற்சுப் பெயர்ந்து வருவ மென்று காதலர்
குறிசெய்தாராகலால், நமக்குப்பொருந்த அவருரைத்த
காலமிது—எ-று.

(கூ)

10

தூணொமாழைமப்து.

27. ஆய நினம்பெயர்த் தாம்ப லடைதரப்
பாய முழங்கிப் படுகடலு ணீர்முகந்து
மாயிரு ஞால மிருள்கூர் மருண்மலை
சேபவர் செய்த குறி.

இதுவுமது.

(இ-ன்) ஆய்ந்நினத்தை யூரின்கண்ணே பெயர்வீத்து ஆம்பல் குழலை
 மருவ, ஒலிக்குங்கடலுள் நீரைமுகந்து பாக்க முழங்குதலான் மாயிரு ஞால
 மெல்லாம் இருள் மிக்கு மயங்கு மால்ப்பொழுது நம்மைப்பிரிந்து சேய
 ராயினார் வருவதற்குச் சொல்லிய குறி—எ-று.

(எ)

28. அதிர்குர லேறோ டலைகடன். மாந்தி
 முதிர்மணி நாக மலுங்க முழங்கிக்
 கதிர்மறை மாலே கலைபெய ருழப்
 பிதிரு முலைமேற் சுணங்கு.

பருவங்காட்டிய தோழி வற்புறுத்தியது.

(இ-ன்) ஆலைகடலைப்பருகி யதிராநின்ற குரவினையுடைய
 வருமேற்றோடு

முதிர்ந்தமணி நாகக்கண் வருந்தும் வகை முழங்கி கெயின்மறைந்த மாலேப்
 பொழுது யிக்க பெயருழ்தலான், இவண்ணுலைமேற் சுணங்குகள் பிரிந்
 தாற்போல நிறக்கும்—எ-று.

-(அ)

29. கோடலங் கூர்முனை கோளரா நேர்கருதக்
காடெலாங் கார்செய்து முல்லை யரும்பின
வாரெலா துண்ணாறல் வார வணியிழாய்
போதராய் காண்பாம் புறவு.

இதுவுமது.

(இ-ள்) காத்தளின் மிக்கவரும்புகள்

கோளராவிற்கு மாறாகக்கருதிக் காடெல் லாங் கார்ப்
பருவத்தைச் செய்து முல்லை யரும்புகளை
யின, வழிகளெல்லாம் துண்ணிய வறன்மணல்
மேலெழுதலால், அணியிழையை யுடையாய், புற
வினைக்காண்பாம் போதராய்—எ-று.

(சு.)

மூலமும் உரையும்.

II

38.. அருவி யதிரக் குருகலை பூப்பத்
தெரியா வினநிறை தீம்பால் பிவிற்ற

வரிவளைத் தோளி வருவார் நமர்கொல்
பெரிய மலர்ந்ததிக் கார்.

இதுவுமது.

(இ-ள்) மலையருவிகள் வந்து முழங்க, குருகிலைகள் பூப்பத், தெரிந்த வானி
னங்கள் இனியபாலைப் பொழிய, வரிவளைத் தோளினையுடையாய், நமர்
வருவார் கொல்லோ, பெரிய வாயுள்ள வழகுகளை மலர்ந்ததிக்கார் எ-று(1).

மருதம்.

31. பழனம் படிந்த படுகோட் டெருமை
கழனி வினைஞர்க் கெறிந்த பறைகேட்
டுரனழிந் தோடு மொலிபுன லூரன்
கிழமை யுடையனென் றோட்கு.

நிலைமகள் வாயின் மறுத்தது.

(இ-ள்) பழனத்தின்கட் படிந்த படுகோட்டினையுடைய வெருமை கழனி
யின்கட், டொழில் செய்வார் கெறிந்தபறையொலியைக்கேட்டு வெருவி
யறிவழிந்தோடு மொலி புனையுடைய லூரன் என்றோட் குரிமையுடைய
னென்னும் இத்துணையே யமையும்; அவனெனக்கு நல்குதல் வேண்டுவ
தில்லை. எ-று.

(க)

32. கணைக்கா நெடுமருது கான்ற நறுந்தா
 திணைக்கா நீலத் திதழ்மேற் சொரியும்
 பணைத்தாட் கதிர்ச்செந்நெற் பாய்வய லூர
 னிணைத்தா நெமக்குமோர் நோய்.

இதுவுமது.

(இ-ள்) திரண்ட காலையுடைய மருதுக ளுருத்த நறுந்தாதுக ளொத்த
 தாளினையுடைய நீலக்களி னிதழ்மேலே சொரியும் பெருந்தாட் கதிரை
 யுடைய செந்நெற் பரந்த வயலூரான் பரத்தையற் கின்பத்தை மீழ்த்தலே
 யன்றி யெமக்கு மோர் பசலை நோயிழைத்தான், எ-து. (உ

12 திணைமொழி மேம்பது

33. கடையாயார் நட்பேபேபாற் காஞ்சினல் லூர
 வுடைய விளநல முண்டாய் - கடையக்
 கதிர்முலை யாகத்துக் கண்ணனார் சேரி
 யெதிர்நல மேன்றுகின் றாய்.

தோழி வாயின் மறுந்தது.

(இ-ன்) கீழாயினார் கப்பே, போலக் காஞ்சி மாங்கனையுடைய நல்லூரே!
 ஸ்ரீமதாயுடைய விளநலமெல்லா முன்பு துகர்ந்தாய்; பின்னை யக்கதிர்
 முலைபீர்த்துக் கண்ணனையார் சேரிக்கட் சென்று மற்றவரினமை எதிர்
 நலத்தை யெதிர் நோ நின்றாய், எ-று. (15)

34. செந்நெல் வினாவய லூரன் சிலபகற்
 றன்னல மென்னலார்க் கீயா நெழுபாண
 பாரித்த வல்குற் பணைத்தோளார் சேரியுள்
 வாரிக்குப் புக்குடன் றார்.

தலைமகள் பாணர்கீது வாயின் மறுத்தது.

(இ-ள்) செந்நெல் வினாகின்ற வயலினையுடைய லூரன்
 முன்பு சில நாட். டன்னலத்தை யானல்லாதார்க் கீயான்;
 இப்பொழுது பாரித்த வல்குற்
 பணைத்தோனையுடைய பாத்மையர் சேரியின்கண் மற்றவர் தலைமகற்கே
 நல்கும் வாரிக்கு புக்கு நின்றார்; பாண! இங்கு நின்று மெழுவாயாக! எ-று (16)

35. வேனிற் பருவத் தெதிர்மலரேற் றூதுங்
 கூனிவண் டன்ன குளிர்வய நல்லூரன்
 மாணிழை நல்லா ரிளநல முண்டவர்
 மேனி யொழிய விடும்.

இதுவுமது.

(இ-ஊ) வேணிற்சாலத் தெதிர்ந்த மலர்களை
யேற்றுக்கொண்டேதும் கூனி

வண்டு போலும் குளிர்வய னல்லூர் ஓகலான்
மாட்சிமைப்பட்ட இளமை

யுடைய நல்லாரின் நலத்தை நுகர்ந்து மற்றவ
ருடன்பினை யொழிய

ஊமே, எ.று.

(ரு)

மூலமும் உரையும்.

13

36. செந்தா மரைமலருஞ் செய்வய நலனூர்

நொந்தான் மற்றுன்னைச் செயப்படுவ

தென்னுண்டார்

தந்தாய் நீயே தரவந்த நன்னலங்

கொண்டாய் நீயாயக் கால்

தொழி வாயின் தேர்வோள் கூறியது.

(இ-ள்) செந்தாமரைகள் மலராரின்ற செய்ப்பட்ட வயல்களையுண்ட
நல்லா! நீ செய்த பிழைகட்கு நெந்தால் நினைச் செய்துநீயே தென்
னுள்ளதாம்? என்றோன் நலத்தை தந்தாயு நீயே; தவந்த நன்னலத்தைத்
கொண்டாயு நீயேயாயினால், ஏ-று.

37. பல்காலும் வந்து பயின்றுமையல்
பாணகே

மெல்லசேர் வினாவய லுரன் புணர்ந்தநா
மெல்லவைய மென்றோனே மெய்கையர்
தம்போல

நல்லவனாட்டமி லேம்.

பாணந்தத் தலைமகள் வாயின் மறுத்தது.

(இ-ள்) பலபொழுதும் வந்து பயின்று சொல்லற்க,
பாணனே, கேட்பாயாக!

நெற்செறிந்த வன்வயலுரன் எம்மைப் புணர்ந்த முன்னுளின்கண்ணு மெல்
வனைய மென்றோனேம் எங்கையர் தம்மைப்போல நல்லமடந்தையருள்
கியனா லெண்ணப்பட்டிலேம், ஏ-று. (எ)

38. நல்லவ லுர னலமுரைத்து நீபாண

சொல்லிற் பயின்றுரைக்க வேண்டா பொழுதிநீ

யெல்லுநன் முல்லேஇ சேர்ந்த கிருங்கூந்தல்
சொல்லுமவர் வண்ணஞ் சோர்வு.

இதுவுமது.

(இ-ள்) நல்வயலூரனுடைய நன்மை யெல்லாம்
யாங்களுளவறிந்து உலாக்க வல்லேம் ; பாணனே! நீ
சொல்லாற் பயின்றுகாக்க வேண்டா, இனி யொழிவாயாக;
நிறமிக்க நன்முல்லைமாலே சேர்ந்த விசுங்கூந்தலையு டைய
பாத்தையே சொல்லாநின்றான் தன்மாட்டவர் காதலித்த
வண்ணத் தையு மெம்மாட்டுள்ள வவரதிகழ்ச்சியையும், எ-று.
(அ)

14

திணைமொழி ஐம்பது

39. 'கருங்கயத் தாங்கட் கழுமிய நீலம்
பெரும்புற வாளைப் பெடைகதூஉ முரன்
'விரும்புநாட் போலான் வியநல முண்டான்
கரும்பின்கோ தாயினேம் யாம்.

வாயில்வேண்டிச் சேற்றூர்க்குத் தலைமகள் வாயின்
மறுத்தது.

(இ-ன்) பெருங்கயத்தீ விடத்தின்கட் செறிந்த நீலங்களையும் பெரும்புறத் தினையுண்டி-வாரோப்பேடைகள் கதுவுகின்ற ஓரனெம்மை விரும்பின் நாட்போலான், எம்முடைய வியகலத்தை முன்னே யுண்டான்; ஆகலானிப் பொழுது கரும்பின் கோதுபோல வாயினேம், எ-று.

(கூ)

40. ஆம்ப லணித்தழையு மாரமுந் துயல்வருந்
தீம்புன லூரன் மகளிவ ளாய்ந்தநறுந்
தேமலர் நீலம் பிணையல் செறிமலர்த்
தாமரை தன்னையர் பூ. *

இந்நிலந்தீன்கண் இன்னபெற்றியாக் வருவாயாகவேனச்
சொல்லியது

(இ-ன்) ஆம்பலாற் செய்யப்பட்ட வணித்தழையு மாரமு.
மல்குலின்கண்ணு முலையின் கண்ணுமகைந்து வருகின்ற
தீம்புனலூரன் மகளிவன், இவ்வு
ரின் கணுபந்த நறுமலர் நீலம்; பெண்பால்கட்குச் சூடும் மருமலை செறிந்த
மலர்த்தாமரை மாலையைச்சூடி வருவாயாக, எ-று. (று)

நெய்தல்.

41. நெய்தற் படப்பை நிறைகழித்
தண்ணேர்ப்பன்

கைதகுழி கான லுட் கண்டநாட்

போலானார்

செய்த குறியும்பொய் யாயின வாயிழையா
யையகொ லான்றார் தொடர்பு ‡

* இதனை நச்சினூர்க்கினியர் இரவுக்குறி நேர்ந்த தோழி

இங்கிலத்தின் கண் நீ வரும்போது இன்னபெற்றியான்
வருவாயாக வென்பதற்கு உதாரணம் காட்டினார்.

(தொல்-கன. கு-114.)

‡ அருமை செய்து அபர்ப்பினும் என்பதற்கு
உதாரணம் காட்டுவர் நச்சினூர்க்கினியர் (தொல்-கன. கு-114)

மூலமும் உரையும்.

15.

அல்லதறிப்பட்டுப் பெயர்ந்த தோழி தலைமகள் சிறைப்புறத்தானாகத்
தலைமகட்துச் சொல்லுவாளாய்ச் சொல்லியது.

(இ-ள்) செய்தற் படப்பை நிறைகழித் தண்ணேர்ப்பன் றுழைக்குந்த கான
லின்கண் கம்மைக்கண்ட முதனான் போலானார்; அவரார் செய்யப்பட்ட

குறிகளும் பிழைத்தன. ஆயிழையாய்! ஐ நட்புச்
செறிந்தன் ருகாதே யிருப்பது! எ-று.

(க)

42. முத்த மரும்பு முடத்தாண் முதுபுன்னை
தத்துதிரை தயங்கு தண்கடற் சேர்ப்ப
சித்திரப் பூங்கொடி யன்னாட் கருளாய்
வித்தகப் பைம்பூணின் மார்பு. †

தோழி வரைவு கடையது.

(இ-ள்) முத்தம்போல வரும்பா நின்ற முடத்தாண்
முதுபுன்னையின்கண் வீந்து தத்தா நின்ற திரைகள்
துளங்காநின்ற தண்ணங்கடற் சேர்ப்பனே;
எழுதிய சித்திரப்பூங்கொடி யன்னாட்கு நின்னருளினாலே
நல்காய், வித்தகப் பைம்பூணையுடைய நின்மார்பினே, எ-று.

(உ)

43. எறிகுறா நீள்கட லோத முலாவ
 நெறியிருக் கொட்கு நிமிர்கழிச் சேர்ப்ப
 னறிவறா வின்கொ லணியிழையாய் நின்னிற்
 செறிவறா செய்த குறி. 43

அல்லதறிப்பட்டுப் பெயர்ந்ததோழி தலைமகள்
 சிறைப்புறத்தாலாகத்
 தலைமகட்குச் சொல்லுவாளாய்ச்
 சொல்லியது.

(இ-ள்) எறி குறாவையுடைய நீள்கடலின்கண் ணுள்ள
 வோதம் வந்துலாவ
 வரிவரியா யிருக்கும் மேனியையுடைய விரல்கள் சுழன்று நிருதருஞ்
 சேர்ப்ப னின்னறிவி னீங்கா திருந்த வின்கொல் அணியிழையை யுடையாய்!
 நின்மனையின் புறத்துச் சேர்ப்பன் செய்த குறிகள்
 நின்றன, எ-று.

பலகால முனவாக
 (ந்)

† 'வேண்டாப்பிரிவிலும்' என்பதற்கு உதாசனம் காட்டுவர் நச்சு னார்க்கினியர். (தொல், கள-சூ 114.)

‡ இதனை இத்தறைக்கே உதாசனங் காட்டுவர் நர், (தொல்-சூ 133)

16

தனைமொழி யிம்பது

44. இனமீ னிருங்கழி யோத முலாவ
மணிநீர் பறக்குந் துறைவ தகுமா
குணநீர்மை குன்றாக் கொடியன்னாள் பக்க
நினைநீர்மை யில்லா வெழிவு *

தலைமகனைக் கண்ணுற்றுநின்ற தோழி வரைவு
கடையது.

(இ-ள்) இனமீன்களையுடைய வீருங்கழியின்கண்ணே வந்து ஓதங்களுலாவ
நீர்மணிபோன்ற நீர் பறக்குந் துறைவனே! தருவதன்றோ குணத்தன்மை
குன்றாக் கொடியன்னாள் மறுத்து நினைநீர்மைபன்றி யொழிதல்
நினைக்கு? எ-து.

(சு)

45. கடல்கொழித் திட்ட கதூர்மணி முத்தம்
 பட்டமணி யல்குற் பரதர் மகளிர்
 தொடையல்சேர்த் தாடுந் துறைவெவன் ரோழி
 யுடனு முறுநோ யுரைத்து.

இதுவுமது.

(இ-ள்) கடல் கொழித்துச் சிந்திய கதூர்மணி முத்தத்தைப்
 படம்போன்ற அழகிய வல்குற்பரதர்மகளிர் மாலையாகச்
 சேர்த்து விளையாடும் துறைவனே; என்றோழி மருகாசிற்ரும்
 தன்னுறு நோபை யெனக்குரைத்து, எ-று.(16)

46. முருகியற் கான லகன்கரை யாங்குட்
 குருகின மார்க்குங் கொடுங்கழிச் சேர்ப்ப
 மருகி வாலுற வேண்டிமென் ரோழி
 வருவழி வுண்ணைய் கொட.

இதுவுமது.

(இ-ள்) நறுவிரை யுளதாயி கான லையுடைய வகன்ற
 கரையின்கட்

குருகினம் ஆராரின்ற கொடுங்கழிச் சேர்ப்பனே! பயின்று வருதலைச்
செய்யுமென்றேழுழி; மாமைநிறமழியாரின்ற வள்ளத்தின்கண் நோயொழிய,
என்று.

(கா)

* 'காதன் மிகுதி உளப்படக் கனனும் பொழுதும்
வரைகிலை விலக்

கியதில் அருளவேண்டும்' என்பதற்கு உதாரணம்
காட்டுவர் நச்சினூர்க்கினியர் (தொல்-கா. கு-114.)

முறையும் உகையும.

17

47.

அணிபுகுங் கழிச்சகன லற்றைநாட் போலான்
மணியெழின் மேனி மலர்பசப் பூரத்

துனிகடற் சேர்ப்பன் றுறந்தான்கொ

றேழு

துணியுமென் மென்றேரீர் வகை.

தலைமகன் சிறைப்புறத்தனாகத் தோழியாற்

சொல்லெழுப்பப்பட்டதே

தலைமகள் சொல்லியது.

(இ-ள்) அணிந்த பூக்களையுடைய கழிக்கானலின்கட் கண்ட வற்றைநாட்
போலான்; மணியெழின் மேனியின்கண் மிக்க பசுப்பேற துளிகடற்
சேர்ப்பனென்மை மிகவே துறந்தான் கொல்லோ; என் மென்றோள்
வளைக ணீங்காநின்றன, எ-று.

(எ)

48. கறங்குமணி நெடுந்தேர் கண்வா ளறுப்பப்
பிறங்கு மணன்மே லலவன் பரப்ப
வறங்கூர் கடுங்குறி வல்லிகைந்து நீங்க
நிறங்கூறு மாலை வரும்.

தோழி தலைமகளை இரவுகீதறி நயப்பித்தது.

(இ-ள்) ஒலிக்கு மணியையுடைய நெடுந்தேர் கண்டார்

கண்ணினொளியை யறுப்ப, வயர்ந்த மணன்மே லலவன்
பரப்ப, வெம்மை மிக்க கடிய வெயில் கடிதாக நீக்கச், செக்கர்
நிறமாக நீதமிக்க மாலைப் பொழுதின்கண் நங்காத லன்
வரும், எ-று

(அ)

49. மயில்கொன் மடவாள் கொன் மாநீர்த்
திரையுட்

பயில்வதோர் தெய்வங்கொல் கேளீர்

குயில்பயிறுங்

கன்னி விளஞாழற் பூம்பொழி னோக்கிய
கண்ணின் வருந்துமென் னெஞ்சு †

தலைமகள் பாங்கற்துச் சொல்லியது.

(இ-ள்) மயிலோ மடவாளோ மாநீர்த்திரையின் கடல்
பயின்றுறைவ

வதோங் தெய்வங்கெல்? கேளீசே! குயில்கள்
கடவாநின்ற கன்னி யின் ஞாழற் பூம்பொழியின்கண்
அவரைகோக்கிய வெண்கண்ணினுமிக

வருந்தாநின்ற தென்னெஞ்சு, ஏ-று.

(அ)

† இஃதனை இத்துரைக்கே. தாழ்நங்காட்டுவர் ந.ந.
(தொக்-கன. கு. 103)

18

திணைமொழி வீம்பது

50: பவளமு முத்தும் பரிங்கும் விரைஇப்

புழைக் கொணர்ந்து புறவடுக்கு முன்றிற்
 மவழ்திரைச் சேர்ப்பன் வருவான்கொ றேழி
 திகழுந் திருவமர் மாப்பு.

பகர்துறிகடீ டலைமகன் சிறைப்புறத்தாகுந்
 தலைமகட்துக் சொல்லு

வாளாய்த் தோழி வரைவு கடையது.

(இன்) பவசத்தினையும், முத்தினையும் பனிக்கினையும் கலந்து பிறப் புதழ்க்
 கொண்டெழு மனை சூழ்ந்த படைப்பபயை யனைத்த முற்றத்தின்கண்
 வந்து வழங்குகின்ற திரையையுடைய சேர்ப்பன் விசைத்த வருவான்
 கொல்லோ தோழி; முன்புபொற் பொலி வழிநீரே நினதழகமைத்தமார்பு
 பொலிவுடையதாய் யிருந்ததானான் எம்பெருமான் விசைத்து வருமென்று
 முற்கொண்டு உமக்கு அறிவிக்கின்றதுபோலும் என்று,

(10)

பிழை

திருத்த

2	21	விசை	விசை
4	11	கல்	கல்ல
8	23	முரசினிடித்தாரறி	
முரசினிடித்தாரறி 13		1	கல்

22
15 8

செல்லுமவர்வண்ணஞ்
தத்துதிரைதயங்கு
செல்லுமவர்வண்ணஞ்
தத்துதிரைதயங்கு

Victoria Press—Tiravalur

